

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skríbanek Géza.	Egész évre 8 kor, félévre 4 kor, negyedévre 2 kor. Nyílttér sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
--	--	---

A mi igazunk.

(Irtta: Dr. Siklósi Albert.)

Egy régi latin közmondás szerint: az igazságot csak nyomni, de elnyomni nem lehet. A mi igazságunk fejlődésünket természetesen előmozdító feltételekben, u. m. földrajzi fekvés, kedvező közlekedési viszonyok, fejlett kereskedelem s más egyéb tényezőben rejlik.

Ily feltételekkel bármely jóakaró nagyitón keresztül is lássunk, sajnos, szomszédaink nem bírnak, ezt ők sem tagadják, sőt ennek tudatában túlbecsülnek bennünket, innét a törekvésük, hogy a járásbiróságunk elé gördített akadályokkal nemcsak fejlődésünket megakasztani, hanem a járásbiróság visszatérésével határozottan elnyomni, azaz hátralelévelni igyekezzenek. Törvényeink értelmében egyéb qualificatiók mellett a nagykorúsághoz a 24. életév elérése is kell. Már most megtörténne az, ha valaki türelmetlenül várva az életnek e legdicsebb, korszakot alkotó napját, arra virradna, hogy ép e napon mondják ki felette hivatalosan a kiskorúság további fentartását. Szakasztott így tesz-

nek velünk jó szomszédaink is, nem elég, hogy ellenmozgalmunkkal nagykorúságunkkal egyenértékű járásbiróságot akarják elűzni, de még egyebbre is törekszenek, nehogy megtollasodva még magasabban szárnyaljunk, ki akarják mondani a kiskorúságot azzal, hogy a félévtized óta meglévő szolgabiróságot is visszatartani óhajtják, és csak is így juthatott a f. hó 6-án tartott megyegyűlés azon helyzetbe, hogy egyhangu határozatával, mely szerint a baresi szolgabiróság mindenképen fentartandó, megadta hivatalosan esattanos válaszát a fondorkodó ellenmozgalomnak.

Mi következik ezen leírtak megnyilatkozatából?

Ha egy szolgabiróságnak Bareson való fentartása okvetlenül szükséges és ezt hivatalosan egyhangulag vallja osztatlan Somogyország, akkor ez oly exponált helyen járásbiróság nélkül sokáig nem maradhat, különben mi oka volna egy elárult, tényleg felesleges intézményért sikra szállni azoknak, a kiknek Kecskemét oly kedves mint Nagykőrös. Ezen határozat soron kívül is sokat lendített járásbiróságunk elnyomott ügyén és ezt nekünk olyan esinján-binján ki is kell

ám használni, a mint ezt a régi juratusok így mondogatták: — svaviter in modo, fortiter in re — azaz kellemesen, de azért nyomatékosan és így a jó szomszédunk most az egyszeri ellenség sorsára jutott, a ki revolveresen kiment a temetőbe, hol ellensége már pihent és boszúból a sarkőre lőtt, a golyó azonban visszapatlant és szíven találja a lövöldözőt.

Igen helyes volt továbbá, hogy nem követtük a hevesvérű szomszéd példáját az akum-bákumos ellenaláírások gyűjtésében, mert az sem kunszt ám, csak kissé kell érteni a módját, hogy a legnépszerűbb emberrel szemben is hatásos ellenagitatiót kifejtünk, hiszen médiumok, izgága emberek mindenütt vannak, mi a jó játékos szokásához képest inkább megvártuk az elveszettnek hitt játszma végét, hátha ezen közbe is valami meglepetésszerű mozzanat előkerülhet, a mi tényleg volt is: a megyei határozattal. De ne példázgassunk tovább, mert az tisztán rossz falusi szokás, ha a társaságot egymás kifigurázásával mulattatjuk, még tréfából is bántós dolog egymás gyengéit a nyilvánosság előtt becsülni, hanem használjuk ki a szomszéd

T Á R C Z A.

A virág, a hervadás.

Nem mondanám el ezt a szomorú történetet, ha nem vinne rá valami igazságerzet meg a kegyelet. A kiről szól, már künnporlad a temetőben, virágtalan keresztjé roskadozik: elfeledték. Ez a feledés pedig nagy büne egy büszke szép asszonynak. Ha elelolvassa e sorokat, talán kerül virág a behorpadt sírra.

Nagyon jó barátom volt nekem ez a halott, a ki huszonhárom esztendőskorában került ki oda a temetőbe. A keresztén ott a neve: Palánkay Imre. Gyermekkorunkban együtt játszottunk egy nagy tiszaparti városban, ő gazdag ember és én szegény ember fia. Egy nyáron aztán elvitték őt, egy kisebb tiszaparti városba, a nagybátyjához vakációzni. Két hónapig volt oda. A mikor vissza jött, egy kissé szomorú lett a pajkos fia. Ujra elkezdtek a régi játékokat. . . úgy em-

lékszem mindenre, mintha csak tegnap történt volna. Egy esőndez estén, mikor a játéktól kifáradva ledőltem a gyepre, elkezdett nekem mesélni Imre a vakációról. Elmondta, hogy a nagybátyjánál megösmékedett az unokahúgával, a Sárikával. Mindig együtt voltunk, mindig mesélte Imre és úgy szerettük egymást.

Félve vártuk azt a napot, a mikor majd elkell válni. Pedig már végét járta a vakáció és egyszer alkonyattájban csakugyan megjött a mi nádfonatos hintónk. Az apám hangja behallatszott a verendáról a kertbe, mire a Sárika ijedten sugta nekem:

— Jajérted jöttek, gyere bujjunk el.

És bebujtunk a lugasba s ott kupo-rogtunk egymást átölelve. Sárika esendesen szepegett, én vigasztaltam. Pedig hát magam is majd elpityeregtem, a mikor végre ránk találtak. Ugy sirt Sárika, a mint a hintóhoz mentünk, a bucsuzáskor pedig egy esomó virágot adott emlékül. Künn azonban én is sírva fakadtam, a könnyeim ráhullottak a Sárika virágaira.

Az én Imre barátom itt egyszerre elhallgatott, kivette zsebéből a notesz-t. Gondosan leprésselve, rózsaszín selyempapírra göngyölve ott voltak a virágok; nem adta a kezembe őket, hanem elém tartotta, úgy néztük szótlanul. Nagy sokára fölpillantottam. Imre könyvtől nedves szemmel tapadt a virágokra. Körülöttünk ereszkedett alá a méla elpihentető tiszaparti alkonyat. Szeged felől hűvös szellő csapott felénk, akkor egyszerre fölriadt Imre. Elindultunk haza felé, esőndesen ballagva egymás mellett a terjedő sötétben. Régen volt, mégis emlékszem rá. És csak most tudom, milyen keserű óra volt az: mintha az alkony szürkébe majd feketébe, átmenő aranyos fátyolán keresztül a jövőbe látott volna a szomorú fiú, gyermekszívében már akkor ott volt valami a későbbi esztendők komor fájdalomából, gyilkos keserűségéből.

Négy esztendőig voltam aztán még együtt Imrével. A virág mindig ott pihent a szíve fölött, az önképzőkörben pedig minden versét Sárikához irta. Sári-

kudarczát okosan csak saját előnyünkre minden más mellékgondolat nélkül.

Javaslatot erre nézve tenni illetéktelennek érzem magam, különben is vannak hála Istennek hivatott okos vezérlő embereink, a kik találhatnak majd erre nézve megfelelő módot, a kik a megye gyűlésén megfelelően fel is szólamlottak.

Ha számszor is határszéli város vagyunk és nem is volna szédítő ügyforgalmunk, a járásbiróság, — ez elvitázhatatlan tény — győződjék meg róla bárki is — oly jogosan megillet, mint széles magyarhonban egyetlen várost sem különben. Nem esoda, ha e vérré vált meggyőződésünkért sikra szállunk és igazságunkat előbb-utóbb, de biztosan kivívjuk. Mi nem akarunk másnak ártani, csak magunkon igazunkkal lendíteni.

H i r e k.

— **A barcsi járásbiróság felállításának kérdése a megyei közgyűlésen.** Az e hó 6-án megtartott vármegyei rendes közgyűlés, községünkre nézve legfontosabb tárgyát, azon kérvény tárgyalása képezte, melyet némely község, a helybeli szolgabíró megszüntetése, illetőleg Szigetvárhoz való visszacsatolása céljából a belügyminiszterhez intézett. Örömmünkre szolgál, hogy e vitális kérdés felmerülése alkalmával a helybeli bizottsági tagok teljes számmal részt vettek az ülésen. Itt alkalmuk volt azon jóindulatról meggyőződniök, melylyel a vármegye vezető férfiai, községünk fejlődése iránt viseltetnek. Makkfalvay, Gróf Széchenyi Imre, Dr. Gosztonyi, Dr. Schwarzeg egymás után keltek fel, hogy a Szalay Károly, Dr. Duchon által felhozott nagyon is homályos érveket pozdorjává törjék. Helységünkbeli Fuchs Adolf biz. tag igen talpraesett beszéd-

kához, akit a gymnáziumi idők alatt nem látott viszont többé. De élt az emlékekből. És én ma elgondolom, minő szomorú az, ha egy tizenhat esztendő gyermekek már emlékei vannak.

Az érettségi után elszakított a sors barátomtól. Hat esztendő múlva láttam újra viszont. Véletlenül találkoztunk éjjel egy budapesti kávéházban. Alig ismertem rá. Halvány arccal, szinte beleroskadozva ült egy karosszékekben, előtte abszintes pohár. A mikor megszólítottam, lassan, sötétben pillantott föl.

A beszélgetésünk persze úgy kezdődött, hogy emlékszel-e, erre meg arra. És én végre is megkérdeztem, mi baja? Imre fenéig itta poharát, aztán megszorította kezemet és mélyen felsóhajtva rekedten suttozta.

Neked elmondom: Nem mintha panaszkodni akarnék, de legyen egy ember, a ki tudja.

Hátat fordított a kávéháznak s az ablakfüggönyt kissé félrehuzta, alig hallható sóhajtással kitekintett a szénfekete, néma éjszakába. Ugy belemélyed, Palán-

ben vázolta Barcs rohamos fejlődését és jellemezte, mily kiesinyes szempontok vezérelnek egyeseket, midőn ezt féltékenységéből megakadályozni igyekeznek.

Természetes, hogy ezek után a magában véve is absurd kérvényt csaknem egyhangulag elutasították. Sőt Fenyőssy Ödön főszolgabíró gyönyörűen megszerkesztett memoranduma alapján határozatba ment, hogy a vármegye az igazságügyminisztert feliratilag kéri meg, miszerint a rég kilátásba helyezett járásbiróságot mielőbb állítsa fel.

Úgy hisszük, hogy ezzel a járásbiróság ügye is döntő stadiumba jutott s kívánatos, hogy a helyre nézve kielégítő megoldás jöjjön létre, nehogy ezáltal az egész dolog újból elődázassék.

— **Vörheny** lépett fel nagy mértékben Heresznye, Vizvár, Belovár s Lakoča községekben, valamint a szomszédos slavoniai Uj-Grác községben. Többnyire 10—12 éves gyermekek fekszenek benn betegen; a járvány nem veszélyes jellegű.

— **A szuloki gyógyszerész** ismét új gazdát cserélt. Ugyanis halasi Nagy Béla gyógyszerésztől a napokban Pataky Árpád puji és cibakházai gyógyszerész átvette a bérlet örökön megvette.

— **Eljegyzés** Wiesner Salamon ur, a baresi izr. hitközség kántora minden további értesítés helyett ez uton tudatja jóbarátai s ismerőseivel, — Münz Teréz kisasszonynyal történt eljegyzését.

— **Külföldre szóló levelek hibás bérmentesítése.** A német postaigazgatótól nyert értesítés szerint a német mozgópostákhoz még most is nagy számban érkeznek Magyarországból eredő s főleg Belgium-, Nagy Brittanía, Németalföld-, az amerikai Egyesült Államok és Canadába szóló 25, illetve 10 fillér helyett 20, illetve 5 fillérrel, tehát elégtelenül bérmentesített levelek s illetve levelezőlapok, mi által a címzettek bizonyára akaratlanul azon hátrányos és keletlen helyzetbe hozatnak, hogy a hiányzó rész kétszeresét kell meg fizetniök, ha a levél s illetve levelező lap birtokába kívánnak jutni. Ezen hibás bérmentesítés

kay ebbe a sötétbe, mintha a mult alakjai most mind fölvonulnának ott lelki szemei előtt, emlékező szívének hívására.

El sem lehet mondani mindent, a mi hat esztendő alatt történt, kezdte a beszédet. Apámék tönkre mentek. A rossz emberek azt mondják, hogy a nagybátyám tette tönkre valami jóállással, vagy spekulációval, de a nagybátyám meghalt. Emlékszel-e még a lányára, a Sárkára? Nagybátyám halála után feljött ide az anyjával Pestre, épen a mikor én az egyetemre kerültem. És ő körülötte forog az én bolond történetem. Odahaza az utolsó években arra tanítottak, hogy gyűlöljem őket és én a mikor itt Pesten megláttam, azzal léptem eléjük, hogy az én szívemben nincs gyűlölség.

Leirhatatlan nyomoruságot szenvedtem akkor. Leczkedással kerestem a kenyereket és a mellett tanultam. Hideg volt a szobám, elhagyott a szívem, de a mikor a Sárkákék feljöttek, mind a ketőbe beköltözött a poézis.

(Folyt. köv.)

azon körülménynek tulajdonítható, hogy a közönség a mult évi január hó 1-vel életbe lépett tarifális változásokat még most sem veszi figyelembe. A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismételtlen közöljük, hogy Ausztria- Bosznia, Hercegovina és Németországgal való forgalomban egyszerű 20 grig terjedő levél díja 10 fillér, a levelezőlap díja 5 fillér, Szerbia és Montenegróval való forgalomban egyszerű levél díja 15 grig 10 fillér, a levelezőlap díja 5 fillér. Svajczba: levél 20 grig 25 fillér, levelezőlap 10 fillér. Végül egyéb külföldi országokba egy egyszerű levél díja 15 grig 25 fillér, a levelezőlap díja 10 fillér.

— **Halálozás.** Bares egyik régi, tiszteletben álló polgára, Trausz Jónás háztulajdonos hunyt el f. hó 3-án hosszú betegeskedés után. Temetése vasárnap délután ment végbe nagy részvét mellett az izr. vallás szertartásai szerint, mely alkalommal dr. Löwi n. atádi rabbi mondott koporsója fölött gyászbeszédet.

— **Megtámadott állomás főnök.** Tudósítónk írja a következőket: F. hó 2-án az ó-dombóvári állomásfőnök ellen merényletet követett el egyik alkalmazottja. A dolog így történt: Singer Benő ellenőr ó-dombóvári állomásfőnök, többször előfordult hivatalos mulasztásáért 2 korona büntetéssel sújtotta Sándor (Ob-lath) Mór beosztott altiszt gyakornokát. Sándor, akinek elmebeli állapota amugy sem valami normalis, május 2-án vad haragjában egy vastag bottal kezében berontott az irodában és az ott ülő állomásfőnökre emelte botját. A főnök látta a dult arcú embert berontani, épen abban a perczen, a midőn az botjával sújtani készült, egy szerencsés mozdulattal a másik irodába hátrált. Sándor oly erővel ütött az elmenekült állomásfőnök székére, hogy botja darabokra törött és midőn látta, hogy terve megheiusult, újra ütésre emelte megmaradt botjának darabját és a főnök után indult. — Ekkor a közelben levő Schandl Antal ténfelügyelő Sándorra vetette magát, őt tettében megakadályozandó, a ki most őt ütötte meg botjával és kétséges dulakodás támadt közöttük, míg szerencsére Dely Gyula hivatalnok egy ugrással ott termett, ki kicsavarta a botot Sándor kezéből, és Schandl segélyével leteperte és megkötötte őt. Sándort átadták a csendőrségnek. Az állomásfőnök nyomban értesítette az esetről a zágrábi üzletvezetőséget, ki a vizsgálatot megindította. A város intelligenciája örömmel üdvözölte az érdeműs és szeretetreméltó főnököt, ki szerencsésen elmenekült a felbőszült ember ütése elől.

— **„A tizenhárom aradi vértanu“** czimmal egy valóban meglepő színhatású, aquarell műnyomatu képet küldöttek hozzánk mutatóványul, mely a tizenhárom tábornokot haditanácsba gyűlve ábrázolja. E képen először van alkalmunk honfui megindulással szemlélni a szabadságharcz vértanuinak örökké dicső alakjait, tábornoki egyenruhában, egy csoportképben korhűen megfestve. A képet meleg bensőséggel alkotta meg a festőművész s a reprodukáló műintézet is a legnagyobb elismerést érdemli művésziesség kiviteléért. Az 1848—49 Honvédménház főparancsnoka a képre vonatkozó, következő elismerő sorokat küldte kiadójának: Tekin-

tetes Székely Aladár képkiadóvállalatnak Budapesten, VII., Klauzál-utca 6. sz. A kiadásában megjelent „Tizenhárom aradi vértanút” ábrázoló festményt megtekintettem és szívesen tudatom Önnel, hogy a mártírhálát szenvedett, boldogult Tábornokok, kiket személyesen ismertem, alakjukra nézve korhűek és a festmény méltó arra, hogy széles körökben elterjedjen. Szentimrey Kálmán az 1848–49 Honvédménház főparancsnoka. Mi is ajánljuk a képet t. olvasóinknak, mely minden vidéki képkereskedésben, valamint a kiadónál Budapesten megszerezhető.

— **Fagyos szentek.** Az eddigi zord, hűvös idők után szorongó szívvel tekint a gazda a fagyos szentek elé, mely vasárnap, hétfőn és kedden lesz. A derek eddig is sok károkat tetek már az országban a fejlődő növényzetben, vajon a kritikus időjárás nem-e e három napban adja ki pusztító erejét, hogy temérdek károkat hagyjon hátra. Isten óvja meg ettől országunkat.

— **Meghívó.** A vérbeteg-, gümő-, görvély- és angolkóros 12 éven aluli gyermekek részére az „Önkéntes ápoló, gyámolító és oktató egyesület” szervező bizottsága által a világ egyedüli jódos hévforrása mellett Lipiken Pozsegamegyében létesített gyermek-gyógyintézet fentartására és fejlesztésére hivatott Gyermek-Sanatorium-Egyesület folyó 1901. évi május hó 12-én vasárnap délelőtt 10 órakor tartja meg alakuló közgyűlését az „Országos Kereskedelmi és Iparcsarnok” disztermében, Budapest, V., Arany János-utca 29.) a melyre a t. tag, egyesületi tagok s az érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Napirend: 1. A szervező-bizottság, mint ideiglenes vezetőség beszámolója; 2. A főváros jelentése a sanatorium eddigi működéséről; 3. Az új alapszabályok előterjesztése; 4. A tisztikar megválasztása; 5. Az egyesület költségvetésének a megállapítása; 6. Elnöki indítvány a munka-programm tekintetében.

Dr. Gróf Hugonmay Vilma s. k.
a szervező-bizottság elnöke.

— **Leopold Gyula, az Általános Tudósító** szerkesztője, törvényszékileg bejegyzett hirdetési irodáját megnagyobbitotta és azt VII., Erzsébet-körut 54. sz. I. em. helyezte át. Örvendetes, hogy ezt a szolid és agilis irodát nemcsak a fővárosi és vidéki, hanem a külföldi hirdető is szívesen keresik fel, mert ott a reklámozást felülmulhatatlan pontossággal, kiváló figyelemmel, nem sablonosan eszközlik és úgy a kereslet mint a kínálat érdekét lelkiismeretesen összpontosítják.

Nagyvárosi kép. Dél van. Az utcák igen élénkek és a takarosan öltözött kis leányka alig képes magának utat törni a hullámzó emberáradatban. A fiatal teremtes halovány, hosszukás arca elárulja a nélkülözést, de egyuttal szíve nagy bánatát is. Valjon érzi-e, hogy az akit egykor szeretett és akit szíve teljes melegével szeret még most is, nyomon követi? Lehangelve mérsékli lépteit a követő férfi. Az utóbbi hónapok eseményei jelennek meg a férfi lelki világában és hideg borzadály futja át egész valóját. De minhiába, hisz nem szabad imádoztját feleségül vennie. Két koldus, hogy ke-

rülje ki a biztos nyomort! Most az Erzsébet-körutra fordult a leányka. Az 54. számú ház előtt Török A. és Tsa, bankháza kirakatában levő sorsolási jegyzéket nézi a leány. De a mi történik? Szívéhez kap, ingadozik, egy hangos sikolt hallat és majdnem hanyatt esik, ha hű kísérője fel nem fogja. Az ájuldozó nőt beviszi Török üzletébe. Itt nemsokára magához tér a leányka, megpillantja imádoztját és örömkialtással a férfi nyakába borul és csak annyit tudott mondani: „Oh Károly most már házasodhatunk, mert megnyertem a főnyereményt!” És így is történt. A pénzt Török A. és Tsa, bankháza, mely előzékenységeről ismeretes azonnal kifizette és hálátelt szívvel köszöntve a bankházat, boldogan hagyta el a fiatal pár a szerencse tanyáját.

Irodalom.

— **Szent István palástjának,** a budai várban őrzött e régi magyar ereklyének hű és szép képét mutatja be a Nagy Kédes Világtörténet. Ez a palást a magyar állammal körülbelül egy idős s a mint számai avultak, úgy erősödött mindig a magyar nemzeti élet. Ma már egy ezredév legendája fűződik hozzá és ez ezredéven kívül egy még sokkal szebb legenda, a női léleknek, a hitvesi hűségnek, a magyar asszonynak legendája. Gizella királyné, a szép bajor hercegisasszony himezte ezt a palástot a hagyomány szerint, a mely aztán királyi férjének vállaira borult. A mint a szentek alakjait varrta udvarhölgyeivel, beleöltötte a keleti selyemszövetbe fiatal lelkének álmait és ábrándjait. Azóta ehhez a palásthoz nemcsak a nemzeti érzés, hanem a nő tisztelete is fűz. Nemcsak Szent István királynak, hanem a hitvesi hűségnek emléke is ez a foszladozó, avatag köntös. Jellemző, hogy a magyar nemzeti életben mily élénk részt vesznek magyar nők s e részvétel a palást történetéből kezdődik. Egész Árpád-kori történetünk olyan, mint egy csodálatos, szép népmese: lehetlenségek valóra válása, harcziassz nemzeti megtérése, vándorló népnek letelepedése, testvérek küzdelme, királyok nagysága, ezek teszik az egészet. És e legendás alakok közt mindig felmerül egy-egy női alak: a férje palástját himező királyné, a királytól védelmet kérő kün leány, a király huga ki Horvátországot szerzi meg nekünk és Margit királyleány a Nyulak-szigetén. A térítő szent, a hódító hős, a magyarrá váló hitves és a koronás apáca alakjai ugyanazon költői vonásokból vannak véve, a melyek a ranyuszála ragyog ki a népmesék szövetségéből. És érdekes, hogy ez az első királyné, a ki e palástot himezte, az első magyar király felesége volt; Bajorországból származott át hozzánk s ez időszerint az első, a ki viselte és a kinek férje hosszú idő óta megint az első igazán magyar király, szintén bajor királyleány. Ezt a szent alakot mintha Bajorország visszaadta volna nekünk az ő magyarországi Szent Erzsébetjükért. Ennek a legendás történeti multu palástnak a képe van meg a Nagy Képes Világtörténet 107–108. füzetében. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője

dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár, a kötet szerzője dr. Mika Sándor. Egy-egy kötet ára díszes félbőrötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, Üllői-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

— Hány ujság van a világon?

Egy angol folyóirat legutolsó számában statisztikát közöl a világ összes lapjairól. A statisztika szerint a föld összes lapjainak száma ötvenezer. Ebből az Egyesült-Államok és Kanada területén huszonegyezer ujság van, Angliában nyolcezer, Németországban hatezer, Franciaországban négyezerkétszáz, Japánban kétezer, Olaszországban ezeröttszáz, Ausztriában ezernyolcszáz, Magyarországon ezerkétszáz, Spanyolországban ezer, Oroszországban nyolcszáz, Görögországban hatszáz, Svájcban négyezerötven, Hollandiában háromszáz és Belgiumban háromszáz ujság jelenik meg. A többi nyolcszázötven ujságot pedig az itt föl nem sorolt országokban adják ki.

— **„Közegészségügyi Kalauz”-t** nazánk egyetlen közegészségügyi lapját a belügyminiszter ó nagyméltósága 1901. 4227. sz. a. az összes törvényhatóságok figyelmébe ajánlotta; megengedte, hogy a községek előfizetési árát számadásukba fölvehessék (a városi, községi és körorvosok részére) — és elrendelte, hogy az orvosi nyilvános pályázatok a „Közegészségügyi Kalauz”-ban közzé tétessenek. Kiadóhivatal: Budapest, IX., Soroksári-utca 63. — Előfizetési ár 12 korona. Ajánljuk a lapot az érdekelt községek és orvosok figyelmébe.

Kimutatása és nyugtázása

az „Inczédi”-alap javára befolyt összegeknek: (Közzététel végett beküldetett hozzánk Pécsről.)

(Folytatás.)

Hay Ede, Fuchs Vilmos N.-Vejski, Schmellás Antal M.-Szék, Zvonicek Alajos Vörösmart, Moré László Borossebes, Hekenberger Konrád Pécs, Henfner Lajos Siklós, Dr. Troll Ferencz, Dr. Vargha Gyula, Dr. Tolnay Géza, Dr. Révai Sándor, Dr. Kregczy Ottó, Krasznay Mihály Siklós, Dr. Buday Béla Budapest, Pálffy Sándor, Fájth Jenő Bécs, 2–2 korona. Frim János Varasd, Leuch István Hőgyész, Pileh Antal Pécs, Palkó István Varga Kálmán, Kindl Vilmos, Ivelics Pál, Kapossy Gyula Tamási, Kutassy Vilmos Szászvár, Magda Elek Bikal, Bálint István, Bors Béla Sásd, Dr. Jella-sich Károly, Nagy Jenő Alajos, Dr. Mutschbacher Edvin, Mészáros István, Czingelly Árpád, Zetl Antal, Gaál Sándor, Czenger Nándor, Jilly Victor, Maurer Frigyes, Dr. Narancsik József Dárda, Seh Jenő Pécs, Szommer Béla ifj. Nagy Jenő, Dr. Obetkó Dezső, Dr. Angyal Pál, Dr. Vasváry Ferencz, Nikell Béla, Rusz Béla Pécs, Gianone Gyula Maiss, Gudler Pál N.-Nyárad, Lelity Peregrin, Zsivko Mihály Mohács, Reiner Ferencz Baar, Rajezy János Szalatnak, Dr. Sági Ernő, Birisics Gyula, Dr. Ungár Adolf Siklós Rihmer A. 1—1 korona. Összeg 1049 K, 52 fill.

Nyomdász tanoncznak

egy 13—14 éves jó
házból való fiu, ki ír-
ni, olvasni és számol-
ni jól tud, felvétetik
a **barcsi**
könyvnyomdában.

Hirdetések jutányos áron felvétel-
nek e lap kiadóhivatalában.

JEGYZÉKE az
50,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona.

Korona	
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
2 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40
50,000 nyer. és jut. kor. összegben	13.160,000

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsoltatnak és készpénzben fizetendők.

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Öt millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztály-sorsjátékunk, mely lemsokára újból kezdődik.

100,000 sorsjegy 50,000

pénznyereménynyel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

Öt hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160,000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt van.

Az 1-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétei a következők:

1 nyolczad (1/8) frt	— 75	vagyis 1.50 korona
1 negyed (1/4) " "	1.50	" 3. — "
1 fél (1/2) " "	3. —	" 6. — "
1 egész (1) " "	6. —	" 12. — "

A sorsjegyeket utánvéttel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk tekintettel arra, hogy a nyereményhúzások már május hó 22. és 23-an lesznek, azonnal de legkésőbb

1. év május hó 22-ig

bizalommal hozzánk küldeni.

TÖRÖK A. és Tsa.

BANKHÁZ

BUDAPEST,

Hazánk leg-agyobb detail osztály sorsjáték üzlete.

Főáruházi osztály-sorsjáték osztályai:

1. V. Váci-körut 4/a.
2. Múzeum-körut 11.
3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztály-sorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget kor. összegben

[utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm
mellékelem bankjegyekben (bélyegekben)]

A nemtetsző
törleendő

Pontos cím:

Pserhofer J. vértisztító labdaccai

Évtizedek óta elvannak terjedve az egész világon s kevés azon család, ahol ez a páratlan házigyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint pld zavar az epekeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak, köhika, aranyér stb. stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, sápkór stb. E vértisztító labdacsook nagy előnye, hogy szeliden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egvének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 5 labdacsból áll 2 kr. — 1 tekerés mely 6 doboz frt. 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tekerés 1 frt. 25 kr. — 2 tekerés 2 frt. 30 kr. — 3 tekerés 3 frt. 35 kr. — 10 tekerés 9 frt. 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrass 15.

Elterjedtségüknel fogva e labdacsook a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak Pserhofer-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozainak fedelén piros színben „Pserhofer“ kézírása látható.